

Sygn. akt VIII C 1345/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : staż. Anita Zięba

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 3.613,74 zł (trzy tysiące sześćset trzynaście złotych siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 14 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1.017 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1345/18

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2018 powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu K. W. powództwo o zapłatę kwoty 3.613,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które to usługi były przez pierwotnego wierzyciela świadczone na rzecz pozwanego. Pozwany nie wywiązał się ze swojego obowiązku i nie uregulował wynikających z zawartej umowy należności.

Pierwotny wierzyciel zawarł w dniu 23 października 2017 roku z powodem umowę sprzedaży wierzytelności. Pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, nie uregulował on zadłużenia. (pozew k. 3-4)

W dniu 9 marca 2018 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 1890/18), którym zasądził dochodzoną pozewem kwotę wraz z kosztami procesu. (nakaz zapłaty k. 22)

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości. Jednocześnie pozwany nie zakwestionował zasadności roszczenia, lecz wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty wobec trudnej sytuacji majątkowej. (sprzeciw k. 35-37)

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 12 lipca 2018 roku powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. (odpowiedź na sprzeciw k. 42-44)

Na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018 roku nie stawiała się żadna ze stron postępowania, zawiadomienia doręczono w prawidłowy sposób. (protokół rozprawy k. 75)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zawartej z pozwanym K. W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) z o.o. w W. zobowiązana była do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, z kolei pozwany do terminowego uiszczania na jej rzecz opłat abonamentowych oraz opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez (...) Sp. z o.o. zgodnie z Cennikiem.

Za świadczone usługi (...) z o.o. w W. wystawiała na rzecz pozwanego faktury VAT. (aneks z dn. 17.07.2015 r. do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 48-51, faktury VAT wraz z rozliczeniem konta k. 52-68, okoliczności bezsporne)

Pozwany nie zapłacił w terminie należności, wynikających z faktur wystawianych przez Operatora usług telekomunikacyjnych, o których mowa wyżej.

(nota debetowa k. 64, okoliczności bezsporne)

W dniu 23 października 2017 roku powód zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności m.in. wobec dłużnika K. W., wynikającej z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(umowa przelewu wierzytelności k. 11-12, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności k. 8, okoliczności bezsporne)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 22 stycznia 2018 roku powód wskazał, że wysokość zobowiązania dłużnika, według stanu na dzień wystawienia opisanego wyciągu, wynosi łącznie 3.613,74 zł, w tym 151,96 zł tytułem odsetek.(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5)

Pismem opatrzonym datą 9 listopada 2017 roku powód powiadomił pozwanego o dokonanym przelewie wierzytelności.

(zawiadomienie k 6)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, iż pozwany K. W. zawarł z

(...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której Operator zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, pozwany zaś do terminowego uiszczania na jego rzecz opłaty abonamentowej stanowiącej stałą opłatę z tytułu zapewnienia pozwanemu stałego dostępu do sieci telekomunikacyjnej i możliwości korzystania z usług oraz opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez (...) Sp. z o.o. zgodnie z Cennikiem.

Pozwany nie kwestionował powyższego faktu, jak również tego, iż nie spłacił swoich zobowiązań wobec pierwotnego wierzyciela. Pozwany nie podważał ponadto kwoty zadłużenia z tytułu zaległego kapitału (932,44 zł), z tytułu należności ubocznych (2.529,34 zł) oraz należności odsetkowych (151,96 zł). W konsekwencji kwoty te Sąd uznał za bezsporne, jednocześnie przyjmując, że powód przedkładając umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z fakturami VAT i notą debetową, a także umowę cesji z dnia 23 października 2017 roku wraz z załącznikami, udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości dochodzonej pozwem.

Jak już wyżej wskazano, powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwany w treści sprzeciwu nie podniósł żadnych okoliczności faktycznych – nie kwestionował swojego zadłużenia, ograniczając się jedynie do zaskarżenia nakazu zapłaty w całości, nadto nie uzasadniając swojego stanowiska w sprawie w żaden sposób (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), nie stawiał się również na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018 roku.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.613,74 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. i w całości zgodne z żądaniem powoda.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Oczywistym jest przy tym, iż rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty może mieć miejsce li tylko wówczas, gdy jego spełnienie w tej formie jest przez pozwanego obiektywnie możliwe. O ile, bowiem rolą omawianego rozwiązania jest wydłużenie terminu zapłaty świadczenia przez dłużnika, a tym samym, uchronienie go od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania kolejnych odsetek, o tyle rozwiązanie to nie może naruszać praw wierzyciela i doprowadzać do jego pokrzywdzenia, co niewątpliwie nastąpiłoby, gdyby sytuacja finansowa dłużnika nie dawała realnych szans na terminową spłatę świadczenia w ratach. Taki właśnie przypadek zdaniem Sądu ma miejsce na gruncie niniejszej sprawy, ponadto brak jest obiektywnych podstaw do przyjęcia, że pozwany uregulowałaby wobec powoda zasądzone przez Sąd świadczenie w przypadku jego rozłożenia na raty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie w łącznej wysokości 1.017 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu 100 zł, 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.